

<http://strannica.blog.bg/politika/2012/10/21/v-bylgariia-niama-nito-edna-legitimna-dyrjavna-instituciia-i.1012098>

http://klisurov.blogspot.bg/2011/11/blog-post_08.html

В България няма нито една ЛЕГИТИМНА държавна институция и нито една ЗАКОННА такса?

"За да се отговори на този въпрос, следва да се започне с това какво означава на български език правното понятие „легитимен”. То означава:”който има законно право; съществува или действа в съгласие, в съответствие със закона; законен, законосъобразен”; който е овластен, оправомощен, оторизиран от закона.

....

Кога влиза в действие определената с Конституцията организация на съдебната власт?

Съгласно § 4 от Преходните и Заключителни разпоредби на Конституцията на Република България /в сила от 13.07.1991 г./:

”Определената с Конституцията организация на съдебната власт влиза в действие след приемането на новите устройствени и процесуални закони, които трябва да бъдат приети в срока по § 3, ал.2”, а именно:”в **едногодишен срок от влизане на Конституцията в сила.”**

Виж „§ 3. /2/ от Преходните и Заключителни разпоредби на Конституцията на Република България.

Иначе казано, всички устройствени и процесуални закони, свързани с уредбата на съдебната власт: Закон за съдебната власт, Гражданско процесуален кодекс, Наказателно процесуален кодекс, Административно процесуален кодекс и др. е следвало **ЗАДЪЛЖИТЕЛНО ДА БЪДАТ ПРИЕТИ ОТ ЗАКОНОДАТЕЛНАТА ВЛАСТ преди изтичането на одногодишния срок от влизането на Конституцията в сила, т.е преди 13.07.1992 г.** Този срок важи и за Закона за адвокатурата.

Посоченият срок в §4 във връзка с § 3 алинея 2, от Преходните и Заключителни разпоредби на Конституцията Република България /в сила от 13.07.1991 г./ има заповеден задължителен характер и преклузивен, преустановяващ, спиращ ефект.

Това е срокът, в който задължително трябвало да се упражни дадено право:в случая приемането,обнародването и влизането в сила на законите , свързани с устройството и процесуалното действие на съдебната власт.

Този срок започва да тече от момента на възникването на това право /в случая от 13.07.1991г./ и е изтекъл на 12.07.1992 г.

Прекузивният срок по дефиниция не предполага и не допуска нарушаването на това право /в случая издаването на законите, свързани с устройството и процесуалното действие на съдебната власт/.

Прекузивният срок прокламиран от Конституцията, тече по отношение на всички.

С изтичането му, възможността да се упражни даденото право се прекратява. Извършеното след изтичане на преклузивния срок/ в случая след 13.07.1992г/ е извършено без основание.

Затова с право в юридическата наука и практика се счита, че преклузивният срок има фатален характер.

Фаталността му в случая, се изразява в това, че щом като Конституцията изрично заповядва, крайният срок за приемането на всички устройствени и процесуални закони, свързани с уредбата и процесуалните действия на съдебната власт да е 13.07.1992 г., то с изтичането на този срок, не съществува конституционносъобразна възможност той да се промени, да се „разтегли” и изпълнението му да се „навакса” в друго време, по-късно от посоченото.

Незачитането на конституционно установения преклузивен срок, обаче, води до това, че след като е изтекъл, каквито и действия да са предприети или да се предприемат от законодателя, за да „навакса” пропуските, то тези действия са неконституционни, незаконни и нищожни.

Нищожни са и актове на властта

– законодателна, изпълнителна /централна, местна /или съдебна, когато са извършени на основание на противоречащи с конституционните разпоредби закони. Затова тези актове не могат да пораздат и не пораздат правни последици.

Какви са фактите в Република България в действителност?

В противоречие с § 4 във връзка с § 3 алинея 2 от Преходните и Заключителни разпоредби на Конституцията Република България /в сила от 13.07.1991 г. от различните народни събрания след 13.07.1992г. са приети и обнародвани закони, свързани с устройството и процесуалното действие на съдебната система както следва:

Законът за съдебната власт е Обнародван в ДВ, бр.59 от **1994 г.** с последвали актуализации до ДВ, бр.6 от 1999 г. и по-късно;

Гражданско процесуалният кодекс е Обнародван в ДВ, бр.59 от **20.07.2007 г.**;

Административно процесуалният кодекс е Обнародван в ДВ, бр.30 от **2006 г.**;

Наказателно процесуалният кодекс е Обнародван в ДВ, бр.86 от **2005 г.**;

Законът за адвокатурата е Обнародван в ДВ, бр.55 от **2004 г.**;

Законът за правната помощ е Обнародван в ДВ, бр.79 от **2005 г.**

Съзнателно се отразява първоначалното приемане и влизане в сила на посочените закони, а не се цитират множеството последвали техни „изменения и допълнения”.

Забавата за издаването им е очевидна -15, 16 ,17 години след изтичането на преклузивния срок.

Налице е погасено право поради настъпила давност, а извършеното след изтичане на преклузивния срок/ в случая след 13.07.1992г/ е извършено без основание. Този факт не може да остане незабелязан.

Приемането на посочените закони извън преклузивния срок е извършено без правно основание. Тези кодекси и закони са противоконституционни и нищожни и не могат да пораздат никакви правни последици.

Поради това не може да изисква и да се налага под страх от санкция да бъдат спазвани.

.....

От изложеното следва и извода, че съдебната власт в Република България не е легитимна.

Липсата на легитимност на съдебната власт, обаче, води до множество проблеми и отрицателни последици свързани с другите власти – законодателна, президентска, изпълнителна / централна - правителство и органи на местно управление/ и др.

.....

Поради липса на легитимност на съдебната власт, **всички регистрации и пререгистрации на политическите партии в Република България, извършени от съдилищата след 13.07.1992 г. не могат да порождаат правни последици, присъщи на легитимните съдебни актове.**

С прякото си действие Конституцията на Република България отменя действията на съдилищата след 13.07.1992г.и обявява нищожността на решенията им по регистрацията на политическите партии като извършени от некомпетентни и неовластени лица. На свой ред, тази съдебна нелегитимност намира отражение в изборителното право след 13.07.1992 г. и подлага под съмнение провеждането на легитимни избори за народни представители, президент и вицепрезидент, на правителство, на местни органи на власт и т.н., както по отношение легитимността на учредените или образувани от тях органи, съюзи, агенции, асоциации и други организации, акционерни дружества и др. както и решенията за членство в тях.

Достатъчно е, в които и да са избори след 13.07.1992 г. да е участвал един политически субект/ една партия или коалиция/, който да не е бил съдебно регистриран по Закона за политическите партии преди 13.07.1992 г., за да е налице опорочен избор, а избраният представител или орган да не е легитимен.

Тези аргументи важат и за организирането, провеждането и обявяването на резултати при президентските избори.

....

Липсата на легитимност по отношение на народните представители, на народното събрание, на свой ред, означава, че :

този форум, чиито членове са те, няма правомощията, компетентността да прави политика; да избира и гласува членовете на изпълнителната власт /правителството/; да избира от своята квота конституционни съдии и членове на Висшия съдебен съвет ; да изменя или допълва Конституцията на Република България; да гласува, приема и обнародва закони; да утвърждава междудържавни спогодби и договори; да взема решения относно членство на страната в международни организации и съюзи; да си определя възнаграждения и др.Такова събрание няма никакви правомощия.

....

Липсата на легитимност по отношение на народните представители, на народното събрание, означава и липсата на легитимност на изпълнителната власт – на правителството.

На основанието, че е излъчено от нелегитимен правен субект – нелегитимно народно представителство.

Тази верижна липса на легитимност, довежда до наличието на криза във всички институции на властта: законодателна, президент, изпълнителна /правителство, местно управление/ и съдебна власт и характеризира наличието на конституционна криза.

Иначе казано, Република България в момента е в парламентарна, президентска, правителствена криза; в криза на местното управление, в

криза на съдебната власт, а така също и в икономическа криза.

Изходът от посочената конституционна криза е проблем на управниците.

За обикновените граждани изложеното дотук налага съобщаването на добри новини. Те са няколко и са много важни, и следва да се усетят от хората веднага.

Прякото действие на конституционните норми отменя законите, които им противоречат. Всички след 13.07.1992 год. **Тези закони са много и почти всичките са свързани с плащания.**

В защита на правата и свободите, на интересите на българските граждани, особено важна е разпоредбата на чл.60, алинея 1 от Конституцията:

„Чл.60./1/ Гражданите са длъжни да плащат данъци и такси, установени със ЗАКОН, СЪОБРАЗНО ТЕХНИТЕ ДОХОДИ И ИМУЩЕСТВО.”

Такъв закон, определящ размера на данъците и таксите според доходите и имуществото на отделния човек **не е приеман и издаван след 13.07.1991 г. и до 08.03.2010 г.**

Тук е мястото да се посочи, че „таксите” са също така данъци, макар и косвени. При това са много и доста разнообразни: напр. за документи за самоличност, за билети за транспорт, за кино, за театър, за паркиране, за „синя зона”, за ”паяк”, за сгради, за смет, за електричество, за вода, за топлофикация, за телефони, за интернет, за кабелна телевизия, за обучение, за медицински пътища и пътечки и много, много други.

С други думи, на основание прякото действие на Конституцията на Република България, в сила от 13.07.1991 г.:

Няма такси смет; няма такса електрическа енергия; няма такса топлофикация. /Следва прекратяване на хилядите дела по така нареченото „заповедно” производство по чл.410 от Гражданскопроцесуалния кодекс и др. образувани по непораждащия правни последици, противоречащ изцяло на Конституцията ГПК. Няма такса телефони; няма такса билет в транспорта; няма пътна такса; няма винетки, няма такси „синя” зона, няма глоби за „паяк” и т.н. Няма данък смет, нито данък сгради.

Няма такси електричество, вода, топлофикация /парно/.

Няма платена държавна образователна система.

Има безплатна държавна медицинска помощ, но и платена частна медицинска помощ, съобразени с доходите и имуществото на всекиго отделно и така нататък.

Накратко казано: **НЯМА ТАКСИ, НЯМА ДАНЪЦИ** във вида, в който се налагат от управляващите.

ЦЕЛИЯТ ТЕКСТ: <http://against-toplofikatsiya.blogspot.com/p/blog-page.html>

Адв. Иван Груйкин: Властта трепери да не се събудят гражданите

- Адвокат Груйкин, наскоро обявихте, че 100 държавни такси са

незаконни!?

- Всъщност около 100 са общо различните такси в България, а ние не сме се натъкнали на законна такава. Нашето подозрение, а за това говорят всичките ни анализи, е, че **всички държавните такси са незаконни. Няма законова основа за тях.**

- Какво ги прави „незаконни“?

- Незаконни са, защото са определени произволно. Законът за държавните такси нарушава задължителни икономически и социални принципи, които са налице във всяка правова държава. Липсва разходна оправданост и икономическа целесъобразност. Таксата, която е цена на услуга, трябва да съответства точно на материалните разходи за дадената услуга. Всяка една такса трябва да почива на едно предварително ценообразуване. Трябва да е направена сметка какви разходи включва едно административно действие. Такова никога не е правено. Администрацията не се чувства длъжна да се отчете. Вземете за пример издаването на разрешение за откриване на аптека. Защо искат 4000-5000 лв.? И 50 да са, абсолютно неоправдано е. Вземете тарифите, когато сте си плащали нещо – там никога няма икономически обосновки.

- Противоречи ли това на конкретен нормативен акт?

- Принципът на разхода влезе законово през 2003 г., но администрацията продължи да си го прави по старому. И по време на социализма размерите на таксите се правеха произволно. Тази традиция се запази. Изхождат от това колко пари са нужни за администрацията, каквато изглежда в мечтите им, а не такава, каквато е в реалност. Разрешението за издаване на аптека има разходи за тонер и лист хартия. Смятам, че възнагражденията на служителите, извършили една или друга дейност, не трябва да влизат в цената на таксата. Щом плащаме данъци, ние плащаме и техните заплати. Те се издържат от данъците. В 60% от времето си чиновниците се занимават с други работи, а в останалите 40% работят. Тези 40% ли трябва да влязат в таксата, която плащаме? Цените на съответните услуги и такси трябва да са по-ниски, щом е така. Но не са смятани. В която и информационна система да влезете, ще ги видите тия около стотина произволни такси. И почват да се хващат за главата. Голяма част от тях са абсолютно излишни. Те са направени с единствената цел да изхранват някакви чиновници, да облагодетелстват хората, които са на власт. Властта е в основата на безконтролното нарастване на администрацията и таксите, на произволните комисиони с бонусите. Нашето мнение, е че 70% от тези администрации и такси са не само безполезни, те са вредни. Ако съм длъжен по закон за нещо, не трябва да го плащам. Трябва да има такса за нещо, което зависи от моя избор. **Като документите за самоличност. Те са на държавата.** Държавата казва: „Ще платиш толкова, защото така

сме решили". Това е изнудване.

- Може ли да се каже, че у нас гражданите обслужват интересите на държавата, а не държавата – на гражданите?

- Държавата издевателства върху гражданите. Тя извършва насилие над тях. Не им позволява да си вдигнат главата и да помислят трезво какъв е смисълът на едно или друго действие, което тя, чрез съответната администрация, прави. За тези 20 г. големият страх на управляващите елити е това - събуждането. Не се отчитат пред гражданите. Няма интерес гражданите да се интересуват и да мислят. **В сила е погрешната концепция на социализма: чиновниците и държавата са всичко. Отделният човек е нищо. Той има само задължения. Запази се социалистическата държава и менталитетът от тогава.**

- Ако се намалят таксите, няма ли да се наложи увеличение на данъците?

- Сигурно не. Държавата ще функционира много по-добре с три пъти по-малка администрация. Предизборните лозунги говореха за оптимизиране в този сектор, но трябва да се каже колко получават срещу какъв труд. Ако наистина администрацията е такава, каквото трябва да бъде, предварително се смята какво прави и колко трябва да плащаме, нека да се знае кое колко е. И не правителството да излезе с популистките декларации, че България е данъчен рай. Това не е вярно. В България данъци + такси + осигуряване е едно от най-смазващите в Европа. Голяма част от таксите са скрити данъци. Никой не се е засилил да идва тук, всички си тръгнаха.

- Атакувахте много от таксите в съда. На какъв етап са делата?

- Относно четири-процентовата такса, която се дължи при иск в съда – делото продължава. На първа инстанция са отхвърлили жалба със скандални мотиви. Това е скандално решение, защото заключението, което направи съдът след 3 страници разсъждения е, че тези 4% не затрудняват гражданите във възможността да предявяват иски. То противоречи на каквато и да е логика, на здравия разум. То е абсурд. При положение, че на 1 000 000 лв. са 40 000 лв. Голяма част от клиентите ми се отказват, че не могат да платят таксата. При обжалване пак се иска такса. Така стана и с мой конкретен случай в семейното право – става дума за подялба на имущество със сериозна стойност. Просто не може да се заведе този иск, защото не може да се плати таксата. Това е голям резил за състава, който си позволи такова решение. Всички знаем, не е тайна, че натискът върху ВАС е огромен. Или се действа с облаги. Различни форми на въздействие. Нека си припомним случая от миналата седмица. Това са все по-видими белези за разпад в този съд. Това би било трагично. Съдия от ВАС отказа да подпише

решението за избора на шеф на градския съд. Ако продължаваме така с извънсъдебни доводи, не е добре. Такова падение не се е случвало. Видими са форми на разпад на най-важните звена в България.

- Говорите за натиск... След протеста пред парламента на 14 януари 2009 г., вие защитавахте десетките бити от полицията. Сега главният комисар Калин Георгиев обясни, че полицейското насилие е мит. Като мотив посочи, че на 54 000 състав има „само“ 70 случая на насилие. Как ще коментирате това изявление?

- Нямахте да мисли така, ако негови близки или той е пострадал. В България има неадекватни управляващи, споменатият от вас комисар е христоматиен пример за несъстоятелност. Неговото твърдение е пълен абсурд. Всеки го знае. Хората ги е страх от полицията, те не се обръщат към нея. Погледнете полицията. Това са хората, които са внушават от съжаление до страх, но не и доверие. Обидно е даже да го коментираме. От това, което той казва, единственото, което може би заслужава да се помисли е броят на служителите на МВР. И резултатите от тяхната дейност. Щом допуснахме хора като Бойко Борисов да е премиер, хора като Калин Георгиев, а Цветанов – вътрешен министър, значи всичко може да ни се случи, а то вече е започнало да ни се случва.

- Думите ви не са ли потвърждение на максимата, че всеки народ си заслужава управниците?

- Така е, въпросните господа са си на мястото. Въпросът е ние къде сме.

http://klisurov.blogspot.com/2011/11/blog-post_08.html